

Nopti ingrate

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- În mijloc de iarnă cu bune, cu rele,
Mi-e sete de tine, ascunsă-n dantele,
Te caut prin versuri... Poemele mele
Vorbesc despre vremuri când pături de stele

Cădeau peste umerii goi. Ce angoase
Creșteau lunecând prin obloanele trase,
Când muguri de dor înfloreau sub mătase
Și noi numărăm nopți păgâne, geroase...

De-atunci să fi fost veșnicia furată,
De nu pot găsi cărăruia-ngropată
Sub neaua căzută, cum n-a fost vreodată...
Mi-e dor să te am într-o noapte ingrată.

- Ce iarnă flămândă zăpada aduce,
Pe umerii ninși port prăpăstii și-o cruce
Pe care-o s-o las, undeva,-ntr-o răscruce,
Prin visele albe ce-alergă năuce.

Așa vei afla că prin minte-mi treci goală
Ca rima-n poeme plutind peste coală,
Mi-e dor să te simt ca pe-o vină letală
În piept, ca și cum ai intra într-o sală,

Cu pașii micuți să-mi străbați înc-o dată
Și somn, și nesomn, sub mătasea brodată
S-alunec încet pe-o cărare damnată,
Să fim amândoi într-o noapte ingrată.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș